

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg må konstatere, at Folketinget ikke er beslutningsdygtigt, så vi må udsætte afstemningen til tirsdag den 21. februar 2006.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen.

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 26/1 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Da Venstres ordfører på dette lovforslag ikke kan være til stede ...

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Må vi lige bede om lidt ro i salen, så man kan høre ordføreren.

Hans Andersen (V):

Da Venstres ordfører på dette lovforslag ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Dette lovforslag, L 148, drejer sig om gennemførelse af en konvention fra 1996, som Danmark undertegnede i 2003. Konventionen skal nu implementeres, og hensigten er at sikre, at børn, der har tilknytning til mere end ét land, får en sådan retsstilling, at der ikke opstår uensigtsmæssige stridspunkter, først og fremmest om hvor eventuelle sager – det være sig om forældremyndighed, formueforhold og lignende – skal føres.

Venstre glæder sig over, at der sker en sådan afklaring med fremsættelse og efterfølgende vedtagelse af dette lovforslag, og vi ser frem til lovforslagets endelige gennemførelse.

Kl. 16.55

Morten Bødskov (S):

Jeg skal sige med det samme, at Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Det er godt, at det, som også den foregående ordfører var inde på, nu sikres, at der bliver skabt klarhed om retsstillingen for de børn, der har tilknytning til flere lande, og at de bliver beskyttet med underskrivelsen og implementeringen af konventionen, så de bliver beskyttet lige så godt som børn, som kun har tilknytning til ét land.

Vi synes i Socialdemokratiet, det er ganske udmærket, at konventionen bliver implementeret i dansk lovgivning, men vi vil dog gerne benytte lejligheden til at gøre opmærksom på det, som Børnerådet gør opmærksom på i sit høringssvar. Børnerådet frygter for de konsekvenser, som afgørelser, der vil blive truffet her i landet, kan få, ikke mindst set i lyset af, at de grundlæggende principper, der gælder i andre lande, når det vedrører høringsretten for børn, ikke er gældende her i landet. Det synes vi der bør kigges på i udvalgsarbejdet, og det er noget, som vi agter at forfølge, for det ligger i ganske god forlængelse af et forslag, som Socialdemokraterne selv har fremsat, og som netop handler om børns retsstilling.

Det er alt sammen noget, vi vil arbejde videre med i udvalget, men grundlæggende er vi positivt indstillet over for at implementere Haagerkonventionen i dansk lovgivning.

Kl. 17.00

Martin Henriksen (DF):

Vi behandler her et lovforslag, der har til formål at implementere Haagerbørnebeskyttelseskonventionen i dansk lovgivning.

Dansk Folkeparti er som alle partier i Folketinget tilhænger af rettigheder til børn og unge og selvfølgelig også i grænseoverskridende sager om forældremyndighed osv. Det kan i disse og visse andre sager være en fordel med et internationalt samarbejde, hvor stater udveksler informationer, og hvor de forskellige kompetencer bliver fordelt mellem de relevante myndigheder.

Vi har i Danmark en tradition for at gøre, hvad vi kan, for at passe så godt som overhovedet muligt på børn, og Dansk Folkeparti hilser derfor alle initiativer, der har til formål at varetage barnets tarv, velkommen. Haagerkonventionen er fuld af gode ord og hensigter, og det er svært at finde noget, man kan være uenig i, men vi vil dog i udvalget have afklaret visse problemstillinger, før vi kan tilslutte os fuldt ud.

I forbindelse med bortførelsessager er det relevant at få afklaret, hvordan og hvorledes konventionen finder anvendelse. Det ville være trist og yderst alvorligt, hvis lande, der ikke har de samme retssystemer, som vi kender i Vesten, tiltræder konventionen og dermed muligvis får indflydelse på børns og unge menneskers tilværelse. Hvis et barn er blevet bortført fra Danmark, og barnet efter danske retshensyn burde blive i Danmark, ville det være trist og ærgerligt, hvis vi på grund af en konvention er handlingslammede i en sådan situation. Det samme ville være tilfældet, hvis vi en dag kunne se i pressen, at Danmark på grund af konventionen er nødt til at udlevere et barn til et land og en person, der efter dansk opfattelse ikke er egnet til at varetage barnets tarv; så er det måske værd at overveje, om lovforslaget er den helt rigtige løsning.

Det er jo ikke altid, at gode hensigter, som er skrevet ned i et dokument, kan forhindre en katastrofe i at ske. Det kan være et problem, at afgørelser og beslutninger, som er truffet i andre lande, bliver implementeret i Danmark, især hvis det er lande med andre retstraditioner end dem, vi kender i Vesten, og det kan jo godt lade sig gøre.

Jeg ved godt, at det strider imod hele tankegangen bag regeringens forslag, men det bekymrer mig altid, når internationale organisationer eller andre landes retspraksis kan få forrang frem for dansk lov, og det kan ske her, sådan som jeg læser forslaget. Vi anerkender selvfølgelig, at formålet er at varetage barnets tarv, ikke bare i Danmark, men også set i et større perspektiv, og det er selvfølgelig et ærefuldt ærinde. Men vi ønsker som sagt at stille visse spørgsmål i udvalget, før vi tager endelig stilling, og indtil vi har fået et fuldt overblik over konsekvenserne af konventionen og over regeringens forslag, stiller vi os afventende.

Per Ørum Jørgensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi også støtte dette lovforslag, for vi synes, det er vigtigt at forbedre og sikre børns retsstilling, også i internationale sammenhænge. Konventionen sikrer, at afgørelser i bl.a. forældremyndigheds-, samværs- og værgemålsager og sager om anbringelse af børn uden for hjemmet, som jo normalt træffes af myndighederne i den stat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, skal hvile på princippet om, at det, som er bedst for barnet,

altid skal være det overordnede hensyn, når afgørelsen træffes.

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne helt overordnet sige, at partiet tilslutter sig dette forslag. Vi har dog enkelte spørgsmål, men forinden vil jeg sige, at vi synes, det er meget vigtigt, at det skrives i fremsættelsestalen, at barnets bedste altid skal være det overordnede hensyn. Det tror jeg også vi kan blive enige om i udvalgsarbejdet.

Men vi har altså et problem angående de uledsagede børn: Skal der kun udpeges en repræsentant for myndighederne og ikke en forældremyndighedsindehaver? Det vil vi gå nærmere ind på i forbindelse med udvalgsarbejdet. Det er muligt, at vi ikke er enige med regeringen på dette punkt, men vi kan jo håbe, at hvis regeringen holder sig for øje, at der altid skal tages hensyn til barnets bedste, kan vi også få løst det problem.

Når vi stiller det op på denne måde, er det selvfølgelig på grund af den forfærdelige situation med pigen fra Vietnam, for nu at tage et meget konkret eksempel. Vi synes, det er ganske urimeligt, at hun skal sendes ud af landet, bare fordi hun fylder 18 år, fordi man mener, at man faktisk kan gøre det. Derfor synes vi, det vil være rigtigst at få bragt tilhørsforholdet på plads så tidligt som muligt, så en tilsvarende situation ikke opstår igen. Men igen: Hvis man kan holde sig for øje, at barnets bedste hele tiden skal være det vigtigste, håber vi også, at vi kan få løst det problem.

Kl. 17.05

Michael Thomsen (SF):

Med lovforslaget bliver så vel Haagerkonventionen om forældremyndighed som Haagerbørnebeskyttelseskonventionen om beskyttelse af børn inkorporeret i dansk ret, og i SF er vi grundlæggende enige i den metode, regeringen har valgt, for at Danmark kan leve op til disse internationale regler.

I den globaliserede verden er det vigtigt at sikre en god beskyttelse af børn og ikke mindst, at der er helt klare regler for, hvilket lands love der skal gælde. I Retsudvalget har vi indimellem set nogle ganske rædselsfulde sager, hvor forældre har kæmpet om deres børn og stridt ved danske og udenlandske domstole for at få deres ret, og derfor ved vi hvor vigtigt det er, at der

ikke må være strid om, hvilket lands love der skal være gældende. Men ét er at finde ud af, hvilket lands love der skal gælde, noget andet er at få gennemført sin ret, og også her sikrer konventionen, at afgørelser rent faktisk kan anerkendes og fuldbyrdes.

Samlet set støtter SF forslaget. Vi har et fromt håb om, at der vil blive færre sager med ulykkelige børn, som forældrene river i fra begge sider. Det bliver næppe tilfældet, men vi kan i hvert fald gå ud fra, at vi slipper for formålsløse diskussioner om, hvilke regler der skal gælde.

Majbrit Berlau (EL):

Da Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod, ikke kan være til stede, vil jeg læse en tale op på hendes vegne.

I år er det 10 år siden, Haagerkonferencen vedtog denne konvention om foranstaltninger til beskyttelse af børn, vi behandler nu, og det er godt at se, at den nu bliver omsat til lovforslag, så den kan blive integreret i dansk lovgivning. Der har længe været behov for at forbedre beskyttelsen af børn, når der opstår tvister mellem landene om f.eks. forældremyndighed, og det er et helt rigtigt udgangspunkt, at det, der er bedst for barnet, altid skal være det overordnede hensyn. Så langt så godt.

Derfor er det også bekymrende – måske ikke med hensyn til konventionens krav og bogstav, men i hvert fald moralsk – at man forsøger at omgå det overordnede hensyn, altså at behandlingen af sagerne altid skal ske under hensyntagen til børnenes bedste. Jeg tænker selvfølgelig her på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations indvending om, at man kun ønsker at udpege en repræsentant for det uledsagede barn og ikke en midlertidig forældremyndighedsindehaver. Hvorfor vil man nu ikke det? Jo, begrundelsen er, at udpegelsen af en sådan repræsentant frem for en midlertidig forældremyndighedsindehaver indebærer, at det uledsagede barn ikke får nogen retlig tilknytning til Danmark, og at man derfor kan smide barnet ud af landet, uanset at der er tale om et barn.

Hensynet til regeringens og DF's flygtningepolitik vejer tydeligvis tungere end hensynet til barnet. Det er i realiteten det budskab, der kan udledes af regeringens fortolkning og dermed lovgivningen om denne konvention, og det er smagløst og bidrager endnu en gang til at give Danmark et blakket ry ude i verden: Sådan er det altså i Danmark i øjeblikket. Men heldigvis er der også et andet Danmark.

Vi vil prøve at få ændret lovforslaget i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Vi er positive over for at inkorporere Haagerkonventionen, selv i regeringens udgave, men trods alt vil vi gøre et forsøg på at ændre forslaget under udvalgsbehandlingen, og det ser vi sådan set frem til bliver modtaget positivt.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige tak for de bemærkninger, der er faldet under debatten, og for den generelle tilslutning til forslaget. Jeg har naturligvis forståelse for, at der er ting, der skal afklares under udvalgsbehandlingen, for rent teknisk er det jo en ganske kompleks sag, så vi vil naturligvis være parat til at give udvalget svar på de spørgsmål, der måtte være.

Det er jo sådan, at globaliseringen og den stigende mobilitet på tværs af landegrænserne fører til, at vi får flere og flere såkaldt internationale ægteskaber, hvor parterne har tilknytning til forskellige lande. De har måske forskellig nationalitet, de har måske boet i forskellige lande, og når sådanne ægteskaber går i opløsning, kan der jo opstå nogle særlige juridiske problemer, netop fordi parterne har tilknytning til forskellige lande.

Der kan f.eks. opstå problemer om, i hvilket land forældremyndighedssagen skal behandles, og efter hvilket lands lovgivning en sådan sag skal afgøres, og når afgørelsen er truffet, kan der opstå problemer med anerkendelsen af den i andre lande end det land, hvor den rent faktisk er truffet. Derfor skal vi sikre, at sådanne problemer kan løses på en fornuftig måde, ikke mindst af hensyn til børnene, og det er netop det, vi vil med dette lovforslag: Beskytte børn i sådanne internationale situationer.

Kl. 17.10

Nu er det jo sådan, at ét land ikke kan løse problemerne alene. Det kræver et samarbejde mellem en række lande, Haagerbørnebeskyttelseskonventionen er et vigtigt element i dette samarbejde, og derfor er jeg også glad for, at vi nu får mulighed for at tilslutte os denne konvention.

Beskyttelsen af børn ligger i, at de lande, der har tiltrådt konventionen, forpligter sig til at følge nogle fælles regler for behandlingen af sager om beskyttelse af børn, bl.a. regler om, hvilket land der skal træffe afgørelse om beskyttelse af et barn, hvilken lovgivning myndigheden skal anvende, gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse

af afgørelser og samarbejde mellem myndighederne i landene. I Danmark vil konventionen især finde anvendelse i sager om forældremyndighed og samvær og om børns formue, men beskyttelsen rækker imidlertid ud over det rent familieretlige område, idet den også omfatter sager om anbringelse af børn uden for hjemmet.

Et af de vigtige elementer i konventionen er, at det kun er myndighederne i det land, hvor barnet bor, der kan træffe afgørelse om barnet. Herved sikres, at afgørelser træffes af myndigheder, der er tæt på barnet, og disse myndigheder har jo de bedste forudsætninger for at finde netop den løsning, der er bedst for barnet. I forlængelse heraf foreslår vi, at de danske regler om international kompetence i forældremyndighedssager ændres, så der også her tages udgangspunkt i, hvor barnet bor. På den måde kan vi undgå, at der findes forskellige regler, alt efter om barnet bor i et konventionsland eller i et ikkekonventionsland.

Et andet vigtigt element er gensidig anerkendelse af afgørelser. Den, der har forældremyndigheden over et barn, behøver ikke at være bange for at miste forældremyndigheden, når man flytter fra ét land til et andet.

Det tredje vigtige element er internationalt samarbejde. I grænseoverskridende sager om beskyttelse af børn er et effektivt samarbejde mellem myndighederne i de involverede lande altafgørende. Danmark deltager allerede i internationalt samarbejde om beskyttelsen af børn gennem Haagerkonventionen om børnebortførelser, og ved gennemførelsen af den nye konvention styrkes og udbygges dette samarbejde. Gennem dette samarbejde kan vi sikre, at afgørelser i et konventionsland om f.eks. forældremyndighed hurtigt og uden problemer bliver respekteret i de andre konventionslande, og med

konventionen i hånden vil danske myndigheder have et effektivt redskab til at behandle sager om børn, der har tilknytning til flere lande.

Lovforslaget indebærer som sagt en væsentlig forbedring af den juridiske beskyttelse af børn i internationale situationer, og samtidig styrkes det internationale samarbejde om sagerne, især til gavn for børnene.

Jeg ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling og takker for den positive debat, vi har haft i salen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 10. februar 2006, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.13
